

РЕШЕНИЕ

№ 2504

гр. София, 11.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **933** по описа за **2023** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Столична дирекция на вътрешните работи, срещу Решение № 5320/29.12.2022г. на Софийски районен съд (СРС), 19-ти състав, постановено по НАХД № 5598 по описа за 2022г.

В жалбата се твърди, че въззивното решение е неправилно, поради нарушение на материалноправните разпоредби и се иска неговата отмяна и постановяване на ново, с което да се потвърди наказателното постановление. Според касатора, съдът неправилно е приел, че издаденият фиш страда от пороци, които да обуславят неговата отмяна. По същество се иска отмяна на въззивното решение и потвърждаване на електронния фиш.

Ответникът по касационната жалба – Ц. А. Н., оспорва касационната жалба и моли съда да се произнесе с решение, с което да остави в сила решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд–София-град, след проверка на оспореното решение във връзка с изложените в жалбата оплаквания, както и по реда на чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по

чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна.

С Електронен фиш серия К № 4656401, издаден от СДВР, на Ц. Н. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 /четирисотин/ лева, на основание чл.189, ал.4, вр.чл.182, ал.1, т.4 от Закона за движението по пътищата, за нарушение по чл.21, ал.1 от същия закон.

С обжалваното решение въззивният съд е отменил електронния фиш. За да постанови решението си, районният съд е събрал необходимите гласни и писмени доказателства, въз основа на които е приел, че неправилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството. Според съда, приложеният като писмено доказателство протокол е попълнен некоректно, тъй като в него не е посочен вида на техническото средство, а само неговият номер. Не е посочено какво е общото ограничение на скоростта за пътния участък, както и точното местоположение на уреда, с който се твърди, че е засечена скоростта.

Като извърши служебно проверка на основание чл.218, ал.2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, XVIII-ти касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо като постановено от родово и местно компетентен съд в рамките на предоставените му правомощия, по отношение на акт, подлежащ на съдебен контрол. По същество решението е неправилно.

Настоящата инстанция намира, че издадения ЕФ съдържа реквизитите чл. 189, ал.4 от ЗДвП. Видно от установената от самия СРС фактическа обстановка, мобилната система е въведена в експлоатация и е преминала последваща проверка на техническото средство /т.е. няма установени нередности около функционирането на мобилната система/; посочено е точно кой служител на СДВР е бил в наряда, т.е. няма неяснота кой е издателят на ел.фиш; ел.фиш е издаден съгласно одобреният от министъра на вътрешните работи образец, като в него е посочена датата на нарушението /която се явява и дата на заснемането и респ.дата на самия ел.фиш едновременно/, т.е. ясна е датата на ел.фиш, както и всички останали реквизити по образца; ел.фиш е издаден на собственика на автомобила /като няма постъпила от него декларация по реда на чл. 189 ал.5 от ЗДвП, че автомобилът е бил управляван от друго лице/, т.е. изобщо няма противоречиви данни кой е нарушител, респ. кой следва да бъде наказан според нормите на ЗДвП/; нормативно е допустимо разликата в отчетената от мобилна система скорост и отразената в ел.фиш да е с 3 км/ч, има ясно посочване в ел.фиш на кой булевард в [населено място] е било заснето нарушението; в ел.фиш е посочено ясно какво е нарушението /нарушение на скоростта/, като е дадена и правна квалификация, при това правилна ; в направената снимка ясно е посочен режима на действие на мобилна система; в Протокола за използване на системата ясно е посочено, че ограничението на скоростта на мястото на заснемането е 50 км/ч. Не се споделят мотивите на СРС за допуснати неточности при попълване на протокола за използване на АТТС, тъй като от приложенияте към него доказателства безспорно се установява неговите данни, поради което касационната инстанция приема, че не са допуснати нарушения от процесуално естество.

Предвид горното, решението на районния съд следва да бъде отменено, като бъде постановено ново решение по съществото на спора, с което да се потвърди процесният електронен фиш.

При този изход на делото, направеното от касатора искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно, поради което и на основание чл.63д, ал.3 от ЗАНН, следва да му се присъди в размер на 80, 00 лева, определено на основание [чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ](#), във връзка с [чл. 37 от Закона за правната помощ](#)

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София-град, XVIII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 5320/29.12.2022г. на Софийски районен съд (СРС), 19-ти състав, постановено по НАХД № 5598 по описа за 2022г. и ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш серия К № 4656401, издаден от СДВР, с който на Ц. Н. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 /четиристотин/ лева, на основание чл.189, ал.4, вр.чл.182, ал.1, т.4 от Закона за движението по пътищата, за нарушение по чл.21, ал.1 от същия закон.

ОСЪЖДА Ц. А. Н., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сторените по делото разноски в размер на 80лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.